

Effect of Cysteine on Transforming Growth Factor β1 as the Main Cause of Renal Disorder in a Rat Model of Diabetic Nephropathy

Sina Mahdavifard¹,
Manoochehr Nakhjavani²

¹ Assistant Professor, Department of Clinical Biochemistry, Faculty of Medicine, Ardabil University of Medical Sciences, Ardabil, Iran
² Professor, Department of Endocrinology and Metabolism, Faculty of Medicine, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

(Received August 18, 2018 ; Accepted November 17, 2019)

Abstract

Background and purpose: Glycation products, oxidative stress, and inflammation contribute to the development of diabetic nephropathy (DN) due to the elevation of transforming growth factor- β 1 (TGF- β 1). This study aimed at investigating the effect of Cysteine (Cys) on TGF- β in DN rat model.

Materials and methods: In this experimental study, 40 male Wistar rats were randomly divided into four groups ($n=10$ per group): control, Cys, DN, and DN + Cys. DN was induced in rats by nephrectomy of the left kidney and injection of streptozotocin. The Cys and DN groups were treated with Cys (0.05% in drinking water) for three months. Glucose, insulin, diverse glycation products, lipid profile, oxidative stress markers, TNF- α , proteinuria, and serum creatinine levels were determined in all rats. Data analysis was done in SPSS V16.

Results: Cys decreased the sera level of TGF- β 1, renal dysfunction parameters, diverse Glycation, oxidative stress, and inflammatory markers in DN rats. Furthermore, the treatment improved glycemia and dyslipidemia ($P > 0.001$).

Conclusion: Cysteine with antioxidant, anti-glycating, and anti-inflammatory properties ameliorated DN owing to advantageous effects on glucose and lipid metabolism in rats with diabetic nephropathy. Furthermore, this treatment showed multiple protective effects on kidney by reducing the TGF- β 1 levels.

Keywords: Cysteine, diabetic nephropathy, transforming growth factor- β 1, oxidative stress

J Mazandaran Univ Med Sci 2020; 29 (180): 95-101 (Persian).

* Corresponding Author: Sina Mahdavifard - Faculty of Medicine, Ardabil University of Medical Sciences, Ardabil, Iran (E-mail: s.mahdavifard@arums.ac.ir)

اثر سیستئین بر فاکتور رشد تغییر دهنده بتا-1 به عنوان اصلی ترین عامل اختلال کلیوی در نفروپاتی دیابتی مدل حیوانی

سینا مهدوی فرد^۱منوچهر نجوانی^۲

چکیده

سابقه و هدف: محصولات گلیکه، استرس اکسیداتیو و التهابی با افزایش فاکتور رشد تغییر دهنده بتا-1 (TGF- β 1) در بروز نفروپاتی دیابتی نقش دارند. بنابراین هدف ما در این مطالعه بررسی اثر سیستئین بر TGF- β 1 و شاخص‌های گلیکه، استرس اکسیداتیو و التهابی در موش صحرایی مدل نفروپاتی دیابتی بود.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه تجربی، 40 موش صحرایی نژاد ویستار به چهار گروه مساوی تقسیم شدند که شامل گروه کنترل، سیستئین، نفروپاتی دیابتی و نفروپاتی دیابتی به علاوه سیستئین بود. نفروپاتی دیابتی با تزریق استریتوزوسین و خارج کردن کلیه چپ در موش‌ها القا شد. گروه‌های سیستئین و نفروپاتی دیابتی به مدت سه ماه تحت تیمار با سیستئین (0/05) درصد در آب خوری) قرار گرفتند. گلوکز، انسولین، محصولات مختلف گلیکه، پروفایل لیپیدی، شاخص‌های استرس اکسیداتیو، فاکتور نکروز تومور-آلfa و همچنین کراتینین سرم و دفع ادراری پروتئین در همه گروه‌ها اندازه‌گیری شد. از نرم افزار SPSS برای آنالیز داده‌ها استفاده گردید.

یافته‌ها: سیستئین میزان سرمی TGF- β 1، پارامترهای اختلال کلیوی، شاخص‌های مختلف گلیکه، استرس اکسیداتیو و التهابی را در موش‌های نفروپاتی دیابتی کاهش داد. علاوه بر این، افزایش قندخون و اختلالات لیپیدی را اصلاح نمود ($P < 0/001$).

استنتاج: سیستئین با ویژگی‌های ضد گلیکه، آنتی اکسیدانتی و ضد التهابی و با اثراً مفید بر متابولیسم گلوکز و لیپید، نفروپاتی دیابتی را در موش‌ها بهبود بخشید. همچنین این تیمار با اثر کاهنده بر TGF- β 1، اثر حفاظتی چندگانه بر کلیه دارد.

واژه‌های کلیدی: سیستئین، نفروپاتی دیابتی، فاکتور رشد تغییر دهنده بتا-1، استرس اکسیداتیو

مقدمه

nefropatی دیابتی یکی از مهم‌ترین علل‌های نارسایی کلیوی در جهان است. افزایش قندخون، استرس اکسیداتیو و محصولات نهایی گلیکه پیشرفت‌ه (AGES) با افزایش فاکتور رشد تغییر دهنده بتا-1 (TGF- β 1) در بروز نفروپاتی

مؤلف مسئول: سینا مهدوی فرد - اردبیل؛ انتهای خیابان دانشگاه - دانشکده پزشکی و پرایزنشکی - گروه بیوشیمی بالی

1. استادیار، گروه بیوشیمی بالی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل، اردبیل، ایران

2. استاد، گروه غدد درون ریز و متابولیسم، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

تاریخ دریافت: 1398/5/27 تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: 1398/7/11 تاریخ تصویب: 1398/8/26

سنچش قند، پروفایل لیپیدی و شاخص‌های عملکرد کلیه قندخون ناشتا، تری گلیسرید، کلسترول و HDL، LDL، کراتینین به روش آنژیمی با کیت‌های شرکت پارس آزمون سنچش شد.

سنچش محصولات ابتدایی، میانی و نهایی گلیکه غلظت آلبومین گلیکه براساس احیا ماده نیتروبلو ترازو لیوم (8) و میزان LDL گلیکه بوسیله آزمون تیوباریتوريک اسید تعیین شد (9). غلظت متیل گلیکی اکسال و پنتوزیدین با روش HPLC اندازه گیری شد (10,4).

سنچش محصولات اکسید اسیون ابتدایی و نهایی LDL دی ان کونجوگه از طریق خواندن جذب نمونه‌ها در 234 نانومتر (12) و محصولات فلورستن براساس جذب فلورستن سنجدیده شد.

سنچش شاخص‌های استرس اکسیداتیو محصولات پیشرفته پروتئین اکسیده (AOPP) و مالون دی‌آلدید (MDA) سنچش AOPP براساس روش اسپکتوفوتومتری (13) و غلظت مالون دی‌آلدید براساس واکنش با تیوباریتوريک اسید سنجدیده شد (14).

سنچش شاخص‌های التهابی (فاکتور نکروز تومور - آلفا (TNF- α) و فاکتور رشد تغییر دهنده (TGF- β) FAKTOR های التهابی شامل TNF- α و TNF- β با کیت‌های الیزا MyBioSource, Vancouver اندازه گیری شد.

فعالیت آنزیم‌های گلیکی اکسیلاز-1 و پاراکسوناز-1 فعالیت گلیکی اکسیلاز-1 براساس شکل لاتکتوئیل گلوتاتیون (15) و فعالیت پاراکسوناز-1 براساس تجزیه پاراکسون سنجدیده شد (16). از آزمون تحلیل واریانس چندگانه در نرمافزار 16 SPSS برای MANOVA-Tukey)

در دیابت میزان سیستئین، گلوتاتیون و فعالیت سیستم گلیکی اکسیلاز کاهش می‌یابد (2). در آزمایشگاه ما اثر اسید آمینه‌های سیستئین (3) و گلیسین (4) و گلو تامین (5) در موش‌های دیابتی-آتروسکلروزی مطالعه شده است. بنابراین، هدف از این مطالعه بررسی اثر سیستئین بر TGF- β و شاخص‌های مختلف گلیکه، استرس اکسیداتیو و التهابی در موش‌های مدل نفروپاتی دیابتی است.

مواد و روش‌ها

سیستئین، استرپتوزو توسمین و متیل گلیکی اکسال از شرکت سیگما خریداری شد.

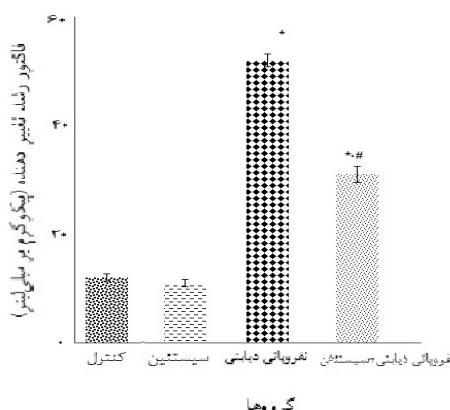
طراحی مطالعه

موش‌های صحرایی نر (8 هفته) از نژاد ویستار آلبینو با وزن 200 ± 15 گرم به طور تصادفی به 4 گروه 10 تایی به ترتیب ذیل تقسیم شدند. گروه اول: گروه سالم دریافت کننده آب (کنترل)، گروه دوم: گروه سالم دریافت کننده سیستئین (سیستئین)، گروه سوم: گروه نفروپاتی دیابتی دریافت کننده آب و گروه چهارم: گروه نفروپاتی دیابتی دریافت کننده سیستئین (نفروپاتی دیابتی به علاوه سیستئین). با برداشت کلیه چپ و تزريق استرپتوزو توسمین به میزان 50 میلی گرم به ازای هر کیلو گرم وزن بدن نفروپاتی دیابتی القا شد (6). گروه‌های سیستئین و نفروپاتی دیابتی به علاوه سیستئین به میزان 0/05 درصد سیستئین در آب خوراکی به مدت سه ماه دریافت کردند (7). پروتکل تجربی توسط کمیته اخلاقی حیوانی دانشگاه علوم پزشکی اردبیل تصویب و اجرا شد. (کد اخلاق: IR.ARUMS.REC.1397.176)

جمع آوری نمونه ادرار 24 ساعته، خون و بافت برای جمع آوری نمونه ادرار 24 ساعته، موش‌ها به مدت 24 ساعت در قفس متابولیک قرار گرفتند. جهت خون‌گیری موش‌های صحرایی پس از 16 ساعت ناشتاپی، نمونه خون از قلب آن‌ها جمع آوری گردید.

قبل‌اً در مدل‌های موشی چاقی(18) و دیابتی - آتروسکلروزی(19) اثر کاهنده سیستئین بر قند خون و مقاومت انسولین مشاهده شده است.

تیمار با سیستئین در گروه دیابتی بر فعالیت گلی اوکسیلاز-۱ اثر افزاینده و بر میزان محصولات مختلف گلیکه شامل آلبومین گلیکه، متیل گلی اوکسال و پنتوزیدین اثر کاهنده داشت (جدول شماره ۲). افزایش محصولات گلیکه(20) و کاهش فعالیت سیستم گلی اوکسیلاز در بروز نفروپاتی نقش دارند(21).

نمودار شماره ۱: غلظت سرمی TGF- β 1 در گروه‌های کنترل و نفروپاتی دیابتی تحت تیمار با سیستئین
 #: نمایانگر تفاوت معنی دار با گروه کنترل ($P < 0.001$)
 #: نمایانگر تفاوت معنی دار با گروه نفروپاتی دیابتی ($P < 0.001$)
 #: نمایانگر تفاوت معنی دار با گروه نفروپاتی دیابتی کاهش گلوكورونیک اسید (GAG) در هر گروه 10 روش آماری MANOVA و آزمون Tukey (تعداد در هر گروه 10 سر موش صحرایی)

آنالیز داده‌ها استفاده گردید. $P < 0.05$ برای تمام سنجش‌ها معنی دار در نظر گرفته شد.

یافته‌ها و بحث

در این مطالعه برای نخستین بار اثر حفاظتی سیستئین بر نفروپاتی دیابتی با کاهش TGF- β 1، شاخص‌های مختلف گلیکه، استرس اکسیداتیو و التهابی و همچنین بهبود متابولیسم گلوکز و لیپید، مشاهده شد. القای نفروپاتی دیابتی در موش‌ها منجر به افزایش دفع پروتئین ادرار 24 ساعته، کراتینین سرم و شاخص وزن کلیه (جدول شماره ۱) نسبت به گروه کنترل شد ($P < 0.001$). غلظت سرمی TGF- β 1 در موش‌های نفروپاتی دیابتی نسبت به گروه کنترل بالاتر بود (نمودار شماره ۱). اثر کاهنده سیستئین بر این شاخص نشانگر اثر حفاظتی چندگانه آن با توجه به کاهش چندین عامل خطر ایجاد کننده اختلالات عروقی دیابت است ($P < 0.001$). در مطالعه‌ای 12 ساعت پس از مصرف خوراکی ان-استیل سیستئین توسط بیماران کلیوی با توجه به زمان کوتاه مطالعه، تغییری در میزان شاخص‌های اختلال کلیوی مشاهده نشد(17). در گروه نفروپاتی دیابتی به علاوه سیستئین نسبت به گروه نفروپاتی دیابتی کاهش گلوكورونیک اسید (GAG) در هر گروه 10 روش آماری MANOVA و آزمون Tukey (تعداد در هر گروه 10 سر موش صحرایی) ترجیح انسولین همراه بود ($P < 0.001$)(جدول شماره ۱).

جدول شماره ۱: اثر سیستئین بر میزان قندخون ناشتا، انسولین، شاخص مقاومت انسولین، پروفایل لیپیدی و شاخص‌های عملکرد کلیه در گروه‌های کنترل و نفروپاتی دیابتی

معنی داری	سطح	گروه			پارامتر
		نفروپاتی دیابتی + سیستئین	نفروپاتی دیابتی	سیستئین	
0/001		171/13 ± 9/73**#	278/63 ± 15/46*	80/31 ± 6/24	گلوكورونیک اسید (GAG) بر دسی لیتر
0/001		11/46 ± 0/75**#	8/93 ± 0/51*	19/04 ± 1/32	انسولین (میکرو واحد بر میلی لیتر)
0/001		3/71 ± 0/33 **#	6/37 ± 0/61*	3/79 ± 0/28	شاخص مقاومت انسولین
0/001		129/51 ± 7/02**#	250/40 ± 15/12*	60/04 ± 3/48*	تری گلیسرید (ملی گرم بر دسی لیتر)
0/001		138/25 ± 8/07**#	172/65 ± 9/91*	68/19 ± 4/50*	کلسترول تام (ملی گرم بر دسی لیتر)
0/001		41/51 ± 2/75**#	26/87 ± 2/27*	4/462 ± 3/21	HDL (ملی گرم بر دسی لیتر)
0/001		70/83 ± 5/07**#	95/70 ± 6/72*	11/56 ± 0/85	LDL (ملی گرم بر دسی لیتر)
0/001		1/70 ± 0/19**#	3/57 ± 0/37*	0/26 ± 0/02	شاخص آنروژنی
0/001		0/93 ± 0/09**#	1/33 ± 0/12*	0/61 ± 0/05	کراتینین (ملی گرم بر دسی لیتر)
0/001		53/99 ± 3/71**#	165/07 ± 16/12*	12/32 ± 0/64	دفع ادراری بروتین (ملی گرم بر دسی لیتر)
0/001		0/80 ± 0/07**#	1/42 ± 0/11*	0/75 ± 0/05	شاخص وزن کله (گرم بر 100 گرم وزن زبدن)

*: نمایانگر تفاوت معنی دار با گروه کنترل ($P < 0.001$)

#: نمایانگر تفاوت معنی دار با گروه نفروپاتی دیابتی ($P < 0.001$)

روش آماری MANOVA و آزمون Tukey (تعداد در هر گروه 10 سر موش صحرایی)

جدول شماره 2 مقایسه غلظت محصولات گلیکه شاخص‌های استرس اکسیداتیو و فاکتورهای التهابی در تمام گروه‌های کنترل و نفروپاتی دیابتی پس از 3 ماه دریافت سیستئین

نحوه مغذی داری	نحوه نفروپاتی دیابتی + سیستئین	نحوه نفروپاتی دیابتی	نحوه سیستئین	نحوه کنترل	نحوه بارامتر
0/001	223/26 ± 8/13*#	398/25 ± 17/06*	71/29 ± 4/83*	95/13 ± 6/43	آبومین گلیکه (میکرومول بر لیتر)
0/001	102/92 ± 6/10*#	167/33 ± 9/38*	29/3 ± 95/54 *	47/43 ± 4/06	LDL گلیکه (میکرومول بر لیتر)
0/001	38/92 ± 2/45*#	104/18 ± 6/31*	16/54 ± 0/76	17/81 ± 0/80	مثلث گلیکوکسال (میکرومول بر لیتر)
0/001	90/36 ± 4/87*, #	246/18 ± 19/31*	38/54 ± 3/76	42/19 ± 4/01	پنتوزیدین (میکرومول بر لیتر)
0/001	33/12 ± 3/42*, #	79/06 ± 6/01*	15/67 ± 0/92	16/23 ± 1/15	محصولات اندیابی LDL گلیکه (میکرومول بر لیتر)
0/001	279/43 ± 17/80*, #	453/69 ± 20/27*	194/01 ± 9/87	201/63 ± 11/53	محصولات اندیابی LDL اکسیده (واحد فواردادی)
0/001	39/73 ± 3/87*, #	58/90 ± 4/02*	22/85 ± 1/58	25/71 ± 1/82	محصولات اکسیداسیون پیشرفت پروتئینها (میکرومول بر لیتر)
0/001	70/54 ± 4/47*, #	17/65 ± 8/94*	11/31 ± 0/46	13/50 ± 0/59	مالون دی‌آلیده (میکرومول بر لیتر)
0/001	174/34 ± 7/76*, #	297/2 ± 15/09*	124/63 ± 5/89	125/98 ± 6/90	فاکتور تکروز تومور - آلفا (نانو گرگ بر لیتر)
0/001	31/96 ± 3/82*, #	19/51 ± 2/63*	43/01 ± 4/4	41/63 ± 3/78	گلیک اوکسیلاز - 1 (واحد در لیتر)
0/001	1395/16 ± 61/31*, #	713/62 ± 32/03*	1851/06 ± 90/34	1827/06 ± 88/64	پارا-اکسونات - 1 (واحد در لیتر)

*: نهایانگر تفاوت معنی دار با گروه کنترل ($P < 0/001$)

#: نهایانگر تفاوت معنی دار با گروه نفروپاتی دیابتی ($P < 0/001$)

روش آماری MANOVA و آزمون Tukey (تعداد در هر گروه 10 سر موش صحرابی)

ابتدايی و نهايی اکسیده آن در گروه نفروپاتی دیابتی اثر کاهنده داشت ($P < 0/001$) (جدول شماره 2). احتمالاً سیستئین با ویژگی آنتی اکسیدانتی و اثر افزاینده بر فعالیت پاراکسوناز-1 توان کاهش محصولات اکسیده LDL را دارد (جدول شماره 2).

سیستئین با ویژگی های ضد گلیکه، آنتی اکسیدانتی و ضد التهابی و با اثرات مفید بر متابولیسم گلوکز و لیپید، نفروپاتی دیابتی را در موش ها بهبود بخشد.

سپاسگزاری

از همکاری دانشگاه علوم پزشکی اردبیل در اجرای این مطالعه سپاسگزاریم.

سیستئین، شاخص‌های استرس اکسیداتیو (محصولات نهايی اکسیداسیون پیشرفت پروتئینها و مالون دی‌آلید) و التهابی (TNF- α) را در موش‌های دیابتی کاهش داد ($P < 0/001$) (جدول شماره 2). استرس اکسیداتیو با راه اندازی روندهای التهابی در ایجاد اختلالات کلیوی نقش دارد (22,18). اخیراً اثر حفاظت کلیوی ان-استیل سیستئین با توجه به کاهش استرس اکسیداتیو گزارش شده است (6). سیستئین متابولیسم لپیدها را در گروه‌های سیستئین و دیابتی بهبود بخشد (جدول شماره 1). تیمار با این اسید آمینه میزان کلسترول تام و تری‌گلیسرید، LDL و شاخص آتروژنی را در گروه دیابتی کاهش داد ($P < 0/001$). سیستئین بر میزان LDL گلیکه و محصولات

References

- Gomes KB, Rodrigues KF, Fernandes AP. The Role of Transforming Growth Factor-Beta in Diabetic Nephropathy. International Journal of Medical Genetics 2014; Article ID 180270.
- Griffith OW. Biologic and pharmacologic regulation of mammalian glutathione synthesis. Free Radic Biol Med 1999; 27(9-10): 922-935.
- Mahdavifard S, Bathaie SZ, Nakhjavani M, Etemadi Kia B. Effect of one month cysteine treatment on the glycemic on the glycemic control, the glycemic control, lipid profilr, glycated and oxidized LDL,in the rat model of diabetes-atherosclerosis. IJDLD 2014; 13(4): 279-286.
- Mahdavifard S, Bathaie SZ, Nakhjavani M, Taghikhani M. The synergistic effect of antiglycating agents (MB-92) on inhibition of protein glycation, misfolding and diabetic complications in diabetic-atherosclerotic rat.

- Eur J Med Chem 2016; 121: 892-902.
5. Mahdavifard S, Nakhjavani M. Effect of Glutamine on Oxidative Stress, Inflammatory, and Glycation Markers, and the Activity of Glyoxalase System in Diabetic Rats with Atherosclerosis. J Mazandaran Univ Med Sci 2019; 28(170): 33-42.
 6. Nogueira GB, Punaro GR, Oliveira CS, Maciel FR, Fernandes TO, Lima DY, et al. N-acetylcysteine protects against diabetic nephropathy through control of oxidative and nitrosative stress by recovery of nitric oxide in rats. Nitric Oxide 2018; 78: 22-31.
 7. Mahdavifard S, Bathaie SZ, Nakhjavani M, Heidarzadeh H. L-cysteine is a potent inhibitor of protein glycation on both albumin and LDL, and prevents the diabetic complications in diabetic–atherosclerotic rat. Food Research International 2014; 62: 909-916.
 8. Xu YJ, Wu XQ, Liu W, Lin XH, Chen JW, He RQ. A convenient assay of glycoserum by nitroblue tetrazolium with iodoacetamide. Clin Chim Acta 2002; 325(1-2): 127-131.
 9. Cohen MP, Shea EA, Wu V-Y. Inhibiting LDL glycation ameliorates increased cholesterol ester synthesis in macrophages and hypercholesterolemia and aortic lipid peroxidation in streptozotocin diabetic rats. Metabolism 2010; 59(5): 658-663.
 10. Deng Y, Yu PH. Simultaneous determination of formaldehyde and methylglyoxal in urine: involvement of semicarbazide-sensitive amine oxidase-mediated deamination in diabetic complications. J Chromatogr Sci 1999; 37(9): 317-322.
 11. Esterbauer G, Puhl H, Jürgens G. The role of lipid peroxidation and antioxidants in oxidative modification of LDL. Free Radic Biol Med 1992; 13(4): 341-390.
 12. Ahotupa M, Vasankari TJ. Baseline diene conjugation in LDL lipids: An indicator of circulating oxidized LDL. Free Radic Biol Med 1999; 27(11-12): 1141-1150.
 13. Witko-Sarsat V, Friedlander M, Capeillere-Blandin C, Nguyen-Khoa T, Nguyen AT, Zingraff J, et al. Advanced oxidation protein products as a novel marker of oxidative stress in uremia. Kidney Int 1996; 49(5): 1304-1313.
 14. Ohakawa H, Ohishi N, Yagi K. Assay For Lipid Peroxidation In Animal Tissue by Thiobarbituric Acid Reaction. Anal Biochem 1979; 95(2): 351-358.
 15. Sharma R, kale RK. Effect of radiation on glyoxalase I and glyoxalase II activities in spleen and liver of mice. Int J Radiat Biol 1993; 63(2): 233-238.
 16. Assis RP, Arcaro CA, Gutierrez VO, Oliveira JO, Costa PI, Baviera AM, et al. Combined Effects of Curcumin and Lycopene or Bixin in Yoghurt on Inhibition of LDL Oxidation and Increases in HDL and Paraoxonase Levels in Streptozotocin-Diabetic Rats. Int J Mol Sci 2017; 18(4): 332.
 17. Moist L, Sontrop JM, Gallo K, Mainra R, Cutler M, Freeman D, et al. Effect of N-acetylcysteine on serum creatinine and kidney function: results of a randomized controlled trial. Am J Kidney Dis 2010; 56(4): 643-450.
 18. Jain SK, Velusamy T, Croad JL, Rains JL, Bull R. L-Cysteine supplementation lowers blood glucose, glycated hemoglobin, CRP, MCP-1, and oxidative stress and inhibits NF- κ B activation in the livers of Zucker diabetic rats. Free Radic Biol Med 2009; 46(12): 1633-1638.
 19. Newsholme P, Lima MM, Procopio J, Pithon-Curi TC, Doi SQ, Bazotte RB, et al.

- Glutamine and glutamate as vital metabolites. Braz J Med Biol Res 2003; 36(2): 153-163.
20. Raghav A, Ahmad J, Noor S, Alam K, Mishra BK. Glycated albumin and the risk of chronic kidney disease in subjects with Type 2 Diabetes: A study in North Indian Population. Diabetes Metab Syndr 2018; 12(3): 381-385.
21. Rabbani N, Thornalley PJ. The critical role of methylglyoxal and glyoxalase 1 in diabetic nephropathy. Diabetes 2014; 63(1): 50-52.
22. Ahmadvand H, Mahdavifard S. Protective effect of thioctic acid on renal ischemia-reperfusion injury in rat. Int J Prev Med 2019; 10(1):176.